

DOM IN SVET.

Zabavi in pouku.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

Štev. II.

V Ljubljani, 20. novembra 1888.

Leto I.

NADA.

Srečo je težko doseči,
Dasi vsak si jo želi,
Kdor pa ziblje zdaj se v sreči,
Kdo ve, koljko bo se dni?

Sreče jaz Bogá ne prosim,
Vem, da tukaj dom ni njen,
Žarek njen pa v srcu nosim,
Bodi jasen dan, meglén.

Žarek ta se zove: nada.
Nada, razsvetluj me ti!
Kadar mi srce upada,
Novih dajaj mu močí!

Fr. Krek.

V bolezní.

Naj na-me zreš, oj žena nesprosljiva,
Ki polna smrtonosnega si jada?
Še jači me in teši moja nada,
Da grozopolna bodeš milostljiva.

Stojiš pred mano ti ko skala siva,
Očij globel me tvojih smrtno zbada;
Slovó zveni mi kosa tvoja, — mlada
Naj grem, da vsprejme me mrtvaška njiva!

Kosó nad mano že si zavihtela,
Z desnico grabiš me, ustavljaš hojo:
Ne bo je, ki pred kratkim je živela,

In s tem zvršila si nalogo svojo.
Jaz prosta spon — k Očetu bom vshitela,
Ki milostno naj sprejme dušo mojo!

Bonaventura S.

